

Republika Hrvatska
OPĆINSKI SUD U SPLITU

Posl. broj P- 2625/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji Maji Vukmir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja SRĐAN MIKELIĆ iz Splita, Dubrovačka 59, OIB:91418063040, zastupanog po pun. Mariu Borasu, odv. u Splitu, protiv tuženika MIRKO MIKELIĆ iz Splita, Smiljanićeva 33, OIB: 47420601102, zastupan po pun. Gorani Roso, odv. u Splitu, radi utvrđenja nevaljanosti oporuke i sastava ostavinske imovine, nakon glavne rasprave održane dana 11. ožujka 2026. god. u nazočnosti zamj. pun, tužitelja Andrije Jakšića odv. u Splitu i zamj. pun tuženika Ivana Šarića, vježbenika kod odv. Gorane Roso, na ročištu za objavu presude dana 22. travnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" I. Utvrđuje se neistinitom i pravno nevaljanom oporuka „ U Splitu 13.06.2009.godine”, koja je proglašena pred javnim bilježnikom u Splitu, Mirom Rubić, dana 16.prosinca 2009.godine, pod poslovnim brojem O3058/09, UPP/OS-128/09.

II. Utvrđuje se da u ostavinu sada pok. Marije Mikelić ud. Petra, osim imovine naveden u oporuci „ U Splitu 13.06.2009.godine", koja je proglašena pred javnim bilježnikom u Splitu, Mirom Rubić, dana 16. prosinca 2009.godine, pod poslovnim brojem 0-3058/09, UPP/OS-128/09, ulazi i :

- Stan na prizemlju 3, označen br. 5, površine 59,52 m², ulaz VI, koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na čest.zem. 6242/3, ZU 2246, KO Split, anagrafske oznake Smiljanićeva ulica (nove oznake Dubrovačka 59);

- Novčani iznos od 117.000,00 EUR-a, kunske protuvrijednosti, koji je ostvaren prodajom nekretnine položene u Solinu-predio Japirko;
- Novčani iznos od 90.000,00 EUR-a, kunske protuvrijednosti, koji je ostvaren prodajom nekretnine položene u Solinu-predio Japirko kupcu Mariu Bagić;
- Dvije umjetničke slike autorice Cate Dujšin Ribar;
- Zlatni lanac s medaljonom, 3 zlatna dukata od 40 grama, 9 malih zlatnih dukata te ostali zlatni nakit u vrijednosti 1/2 kg zlata."

II. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana tuženom naknadi parnični trošak u iznosu od 15.875,00 Eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište prema kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavljenim prije prvog dana tekućeg polugodišta, uvećanjem te stope za 3 % poena.

obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je iza pok. Marije Mikelić u ostavinskom postupku O-3058/09 tužitelj temeljem rješenja od 13.11.2012.godine upućen u parnicu radi utvrđenja da oporuke ostaviteljice datirana „ U Splitu 13.06.2009.godine" nije istinita ni pravno valjana te radi utvrđenja sastava ostavinske mase iza ostaviteljice. Tužitelj i tuženik da su sinovi pok. ostaviteljice te da je tek na ostavinskoj raspravi kod javnog bilježnika u Splitu, Mire Rubić, tužitelj saznao za postojanje oporuke pred svjedocima temeljem koje sva imovina sad pok. Marije Mikelić pripada nakon njezine smrti tuženiku.

1.1. Navodi da se radi se o formi oporuke pred svjedocima, već o nečemu što ima elemente kako vlastoručne tako i oporuke u nastavcima, da sastavljač oporuke očito nije utvrdio niti identitet niti sposobnost oporučiteljice, da se oporučiteljica nikada nije na ovakav način potpisala, a u tom smislu i kad bi ovo bio njezin „rukoznak" isti opisuje upravo njezino teško zdravstveno stanje (tumor na mozgu) pred sam odlazak u bolnicu. Naime, majka stranaka da je bila neposredno pred operaciju velikog tumora na mozgu u teškom emocionalnom i psihičkom stanju, posve nesigurna i labilna i sasvim sigurno, unatoč privatnom nalazu prof.dr.sc. Gorana Dodig, nedovoljno sposobna za obavljanje kompliciranih i intelektualno zahtjevnih pravnih poslova koje je obavljala, kao što su Ugovor o zamjeni nekretnina s istovremenim darovanjem predmetnog stana kćeri tuženika Mariji Mikelić. Ugovor o darovanju Od 10.06.2009.godine sastavljen pod navedenim okolnostima apsolutno je ništetan jer nikada nije uslijedila prava predaja predmetnog stana, a ugovor nužno kod ovog razloga mora biti sastavljen u formi javnobilježničkog akta, odnosno mora biti solemniziran.

1.2.Iz navedenih razloga, stan u Splitu, anagrafske oznake Smiljanićeva ulica 33 (nove oznake Dubrovačka 59), da se ima smatrati imovinom ostaviteljice te kao takav ima ući u ostavinsku masu, kao i pokretnine i prava navedena u tužbi.

1.3. Podneskom od 04.03.2014. god. dodaje i da je tužiteljica zbog tumora na mozgu vidjela dvoslike što joj je onemogućavalo da samostalno čita, te da je ekspanzivna tvorevina koja je kod ostaviteljice bila lokalizirana okcipitoparijetalno desno, dana 13. lipnja 2009.g. utjecala na motoriku ostaviteljice na način da ista nije bila u mogućnosti samostalno potpisati bilo kakav dokument pa tako i spornu oporuku, a da je ista tvorevina utjecala i na mogućnost rasuđivanja. Nadalje, u odnosu na valjanost raspolaganja posebnim dijelom nekretnine označene kao čest.zem. 6242/3, k.o. Split, položenog u prizemlju 3. zgrade, anagrafske oznake Dubrovačka 59, označenog brojem 5, površine 59,5 m², u korist unuke ostaviteljice, kćeri tuženika, Marije Mikelić, navodi da je ostaviteljica je sa Vladimirom Božanićem iz Splita, Dubrovačka 57, zaključila ugovor o zamjeni nekretnina, temeljem kojeg je stekla pravo vlasništva naprijed navedenog stana (zapravo titulus stjecanja vlasništva), kao i posjed istog. Vladimir Božanić s druge strane, stekao je pravo vlasništva (titulus) i posjed stana položenog na prvom katu zgrade anagrafskih oznaka Dubrovačka 57, označenog brojem 13, površine 80,80 m². Dakle, ostaviteljica je tek istog dana mogla steći vlasništvo i posjed stana. Ugovor o zamjeni nekretnina ovjeren je kod istog javnog bilježnika. To_u konkretnom znači da je Ugovor o darovanju Stana zaključen odmah po zaključenju ugovora o zamjeni nekretnina. Međutim, odredbom članka drugog Ugovora o darovanju stana, navedeno je da obdarenica već živi u zajedničkom kućanstvu u stanu sa ostaviteljicom, dok se odredbom članka četvrtog Ugovora o darovanju kći_Mirka već se nalazi __u materijalnom i zakonitom posjedu stana. Takva konstatacija jednostavno da ne može biti istinita i točna. Obdarenica se nije mogla već prethodno nalaziti u materijalnom i zakonitom posjedu nekretnine kada takav posjed nije imala ni darovateljica-ostaviteljica.

1.4. Ovim podneskom inače predlaže i da se o valjanosti ugovora o darovanju raspravi kao o prethodnom pitanju u odnosu na donošenje meritorne odluke o tome da li stan predstavlja ostavinsku masu ostaviteljice, jer da sud o ništetnosti može raspraviti kao o prethodnom pitanju.

2. Tuženik se protivi tužbi navodeći da je, u momentu sastavljanja oporuke pok. ostaviteljica bila sposobna za sastavljanje iste, a oporuka nema nedostataka koji bi implicirali nevaljalost oporuke, te da Ugovor o darovanju kojim je pok. Marija Mikelić raspolagala svojom nekretninom također nema niti jedan nedostatak koji bi zakon propisao kao razlog za ništetnost ugovora. U pogledu sastava ostavinske mase i u pogledu novčanih iznosa te pokretnina za koje tužitelj neosnovano smatra da bi predstavljali ostavinsku masu iza smrti pok. Marije Mikelić da također ne odgovaraju istini, a sam tuženik se o istim navodima već izjasnio u predmetu Posl.br. O-3058/09.

3. Ranija presuda ukinuta je Presudom Županijskog suda u Splitu Gž-140072024 od 03.07.2024. i vraćena na ponovno suđenje u dijelu odluke o valjanosti oporuke i sastava ostavinske imovine, dok je u odnosu na ranije dio tužbenog zahtjeva pod II utvrđeno da je isti tužitelj povukao i da o njemu treba odlučiti kao o prethodnom pitanju u odnosu na sastav ostavinske imovine. Stoga je

sud 27.08.2024. donio rješenje kojim se tužba smatra povučena u dijelu pod II tužbenog zahtjeva odnosno o utvrđenju ništetnim Ugovora o darovanju od 10.lipnja 2009. sklopljenim između sada pok. Marije Mikelić i njene unuke Marije Mikelić.

4. U dokaznom postupku pregledana je cjelokupna dokumentacija u spisu, saslušani svjedoci, provedeno grafološko i medicinsko vještačenje.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. U odnosu na pitanje ništetnosti darovnog ugovora, . tužitelj smatra da sud o pitanju ništetnosti darovnog ugovora može odlučiti kao o prethodnom pitanju u odnosu na točku III. tužbenog zahtjeva, utvrđenja da predmetni stan ulazi u ostavinsku imovinu ostaviteljice, odnosno utvrđenja sastava ostavinske imovine.

6.1.Ovlaštenje suda odlučivati o tome je li pravni posao valjan ili ništetan kao o prethodnom pitanju proizlazi i iz odredbe čl. 327. ZOO-a po kojoj na ništetnost na temelju činjeničnih tvrdnji iznesenih u postupku sud pazi po službenoj dužnosti (st.1.)

6.2. Prema odredbi članka 12. st.1. ZPP-a, kad odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

6.3. Da bi sud odlučio o postojanju nekog prava ili u konkretnom slučaju o sastavu ostavinske imovine pok. Marije Mikelić, a gdje tužitelj tvrdi da u ostavinu ulazi i nekretnina darovana trećoj osobi, osobi koja nije nasljednik, po mišljenju ovog suda u predmetu koji se vodi među nasljednicima nema mjesta odlučivanju o valjanosti darovnog ugovora kao o prethodnom pitanju jer o tome osoba koja je darovnim ugovorom stan stekla nema saznanja, odnosno kako nije stranka ovog postupka nije joj dana mogućnost raspravljanja pred sudom i zastupanja svojih interesa čak i u vezi prethodnog pitanja. O valjanosti odnosno ništetnosti darovnog ugovora moglo bi se raspraviti kao o prethodnom pitanju u odnosu na sastav ostavinske imovine samo ako su tužbom obuhvaćene sve zainteresirane stranke ili u slučaju da je darovni ugovor sklopljen sa zakonskim nasljednikom ostaviteljice koji je stranka kako ostavinskog tako i ovog parničnog postupka.

6.4. Odredbom čl. 5. Zakona o parničnom postupku propisano je da sud mora dati svakoj stranci mogućnost da se izjasni o zahtjevima i navodima protivne stranke, što nije moguće ako daroprimac nije stranka u postupku. Stoga, ako daroprimac nije stranka u parnici, sud ne može raspravljati o valjanosti darovnog ugovora kao prethodnom pitanju jer bi time povrijedio načelo prava na obranu i mogućnost izjašnjavanja stranke o činjenicama i pravnim osnovama spora.

6.5. Slijedom navedenog sud smatra da se u konkretnom predmetu o valjanosti darovnog ugovora kojeg je ostaviteljica sačinila sa unukom Marijom Mikelić ne može u ovom predmetu raspravljati kao o prethodnom pitanju. Samim

time dio tužbenog zahtjeva u točki III. kojim se traži da se utvrdi da da u ostavinu sada pok. Marije Mikelić ud. Petra, osim imovine naveden u oporuci „U Splitu 13.06.2009.godine“, ulazi i Stan na prizemlju 3, označen br. 5, površine 59,52 m², ulaz VI, koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na čest.zem. 6242/3, ZU 2246, KO Split, anagrafske oznake Smiljanićeva ulica (nove oznake Dubrovačka 59); nije o snovan.

7. Tužitelj osporava valjanost oporuke ostaviteljice "U Splitu, 13.06.2009.godine" iz razloga što smatra da potpis na oporuci nije njezin, kao i da je ostaviteljica u vrijeme kada je oporuka sačinjena bila nesposobna za rasuđivanje zbog tumora na mozgu.

8. Odredba čl. 31. st. 2. Zakona o nasljeđivanju propisuje da oporučitelj koji zna i može čitati i pisati može sastaviti oporuku tako što će za ispravu, bez obzira tko ju je sastavio, izjaviti pred dva istodobno nazočna svjedoka da je to njegova oporuka te je pred njima potpisati.

9. U postupku su saslušani svjedoci oporuke.

10. Svjedokinja Sanja Utrobičić je navela da su prilikom potpisivanja oporuke u kući tuženika bili nazočni ona, drugi svjedok gosp. Čedo, ostaviteljica i odv. Gorana Roso koja je i donijela već napisanu oporuku. Oporuku da je pročitala najprije odv. Roso, a nakon toga sada pok. Marija Mikelić. Nakon toga je odv. upitala sada pok. Mariju Mikelić da li se slaže s oporukom. Ona je izjavila "Da", da je to njezina oporuka. Nakon što je to izjavila potpisala se sada pok. Marija Mikelić, nakon ona, pa g. Čedo, a potom se potpisala i odv. Roso. U trenutku potpisivanja ove oporuke da su bili istodobno nazočni ona i g. Čedomir. Navodi da je sigurna da je u tom trenutku sada pok. Marija Mikelić znala čitati jer je oporuku čitala naglas, a inače, obzirom da je ona najbolja prijateljica njezine unuke i obzirom da sam ju je posjećivala, navodi da je ista čitala knjige, časopise, da je voljela gledati filmove, a imala je filmove s vjerskim kršćanskim elementima. Marija Mikelić da je oporuku potpisala samostalno i prilikom potpisivanja nije bilo nikakve pomoći od treće osobe. Navodi da je sada pok. Marija bila pokretna i da se ne sjeća da ju je ikada vidjela nepokretnu. Oporuku da su potpisali u obiteljskoj kući Mirka Mikelića u Smiljanićevoj. U to vrijeme da su njena prijateljica Marija i njezina baka Marija Mikelić živjele u stanu u Dubrovačkoj ulici, a zašto su došle potpisati oporuku u Smiljanićevu ulicu, tj. u obiteljsku kuću Mirka Mikelića, nije joj poznato. Marija je sa bakom u stanu u Dubrovačkoj tada živjela jedno godinu-dvije, ne sjeća se točno.

10.1. Svjedok Čedomir Marini prijatelj je tuženika i oporučni svjedok. Naveo je da je odv. Roso donijela sa sobom oporuku, te da ju je ona i pročitala. Nakon toga je pok. Mariju Mikelić pitala da li je razumjela oporuku, ova je kazala da jest. Odvjetnica joj je sugerirala da istu pročitati. Ona je oporuku pročitala i čitala ju je naglas, a potom je tu oporuku potpisala, a nakon što je oporuku potpisala sada pok. Marija Mikelić, potpisali su je on i "ova cura koje je svjedočila prije mene". Prilikom čitanja i potpisivanja ove oporuke bio je nazočan i sin sada pok. Marije Mikelić, Mirko Mikelić. Sjeća se da je s jednog papira sada pok. Marija Mikelić čitala i da je ona to potpisala, Što se tiče zdr. stanja sada pok. Marije Mikelić, navodi da mu je zgledala

jako dobro. Sjećam se da je bila jako debela i da se slabije kretala, međutim, mozak joj je strašno radio. Marija daje često pričala sa njim. Zbog ove pretilosti Mirko ju je znao otpratiti do vrata, zatim bi je njegov sin ili kćer odveli do njezina stana. Poznato mu je da se sada pok. Marija Mikelić razboljela, da je imala tumor mozga, međutim, po njegovom sjećanju, to je razbolijevanje uslijedilo nakon oporuke i to mjesec-dva, ali ne želi da ga se hvata za riječ jer je dosta vremena prošlo. Dodaje da mu je poznato da je sada pok. Marija Mikelić kćeri svog sina Mirka ostavila stan u Dubrovačkoj. Čuo je kad bi Marija Mikelić govorila, "Ono gore", a pri tome bi mislila za stan u Dubrovačkoj - "to je za Maru", a pri tome bi mislila na unuku Mariju Mikelić. Marija Mikelić je živjela sa svojom bakom, a misli da je to razlog jer u ovoj kući u Smiljanićevoj je bila u sobi zajedno sa svojim bratom, tako da je u jednoj fazi odselila kod bake, živjela je s njom dugo, a sigurno joj je bila tim životom i ispomoć. Nakon što mu je predloženo da je svjedokinja Sanja Utrobičić navela kako za vrijeme čitanja i potpisivanja nije bio nazočan Mirko Mikelić, navodi da je po njegovom mišljenju on je bio. Dodaje "Sad ste me doveli u zabunu, ali bih prije kazao da je bio nego da nije."

10.2. Saslušana je kao svjedok i punomoćnica tuženika odv. Gorana Roso. Ona je navela da je oporučiteljica, sada pok. Marija Mikelić, izrazila želju da sastavi oporuku i predmetne ugovore. Sjeća se iz razloga jer je predmetnog dana bio Sv. Ante, dakle 13.6.2009. godine, da je ista pristupila u njen ured koji je tada bio u Mažuranićevo šetalište 1, da ju je netko dopratio, misli Roko Mikelić-unuk, s tim da su u bile samo ona i pok. Marija Mikelić. Ona joj je kazala što predstavlja sadržaj imovinske mase. Navodi da se sada ne može sjetiti točnog sadržaja ali da je zapravo navela u toj oporuci sve što joj je kazala. Navodi da je ona sve zapisala i pročitala Mariji Mikelić i daje ova potvrdila da se slaže, pa kako je to bila oporuka pred svjedocima da joj je rekla da mora osigurati dva svjedoka. U dogovoreno vrijeme istog dana da je došla jer joj je tako rečeno u kuću njezinog sina Mirka na adresi Smiljanićeva 33. Tu da je zatekla Neru, suprugu tuženika., tuženika Mirka Mikelića, a bili su tu još i njegova kćer Marija Mikelić i oporučiteljica i dva svjedoka, s tim da su za stolom sjedili svjedoci i oporučiteljica, a ostali su stajali na nogama. Napominje kada je došla i sjela da su tuženik, njegova supruga i njihova kćer otišli iz te prostorije. Dakle, u prostoriji ostaju ona, oporučiteljica i dva svjedoka. Sjeća se da sa oporuku pročitala i da je oporuka bila na dva lista, da je oporučiteljicu pitala je li to njezina oporuka i je li suglasna sa sadržajem oporuke, a ista je na oba pitanja jasno odgovorila da jest, a nakon toga je po njevoj sugestiji oporuku pročitala, a nakon čega se oporuka i potpisala. Sjeća se da je ovu oporuku najprije potpisala oporučiteljica, svjedokinja Utrobičić, svjedok Marini, a nakon toga ona. Dodaje da je znala da u to vrijeme sada pok. Marija Mikelić boluje od tumora mozga, radi čega je na svoju inicijativu zatražila da dr. Dodig, koji je u to vrijeme bio sudski vještak psihijatar, je pregleda, a što je isti učinio, te je kazao da sada pok. Marija Mikelić slobodno može upravljati svojom voljom i imovinom za slučaj smrti i života. Ne zna točno kada je pregled iste izvršen, ali po sjećanju misli da je pregled bio 2-3 dana prije ovih ugovora ili oporuke. Upitana o zdravstvenom stanju pok. Marije u trenutku potpisivanja oporuke navela je : "Teže pokretna, punija žena. Mi smo tada

išli kod javnog bilježnika, dakle, ista je hodala.". Izričito je potvrdila i da su oba svjedoka bila prisutna istovremeno pri čitanju oporuke i potpisala je.

10.3. Svjedoci su iskazivali suglasno, logično i uvjerljivo. Svi su iskazali da su svjedoci bili istovremeno prisutni, da se oporuka potpisivala u kući tuženika, da ju je donijela odv. Roso sa sobom, da ju je ona prva pročitala i pitala pok. Mariju Mikelić je li to njena oporuka što je ova potvrdila, te daju je potom naglas pročitala i sama Marija Mikelić, a zatim su je potpisali najprije svjedoci, pa ostaviteljica, te odvjetnica Roso. U pogledu zdravstvenog stanja, kao laici na tom području, svi su se složili da je Marija Mikelić izgledala zdravo osim što je bila pretila i teško pokretna. Svakako su posvjedočili da je u tom trenutku pok. Marija mogla čitati i bila sposobna pročitati oporuku koju da je pročitala naglas. Sud stoga prihvaća iskaze kao vjerodostojne, uvažavajući da su svjedoci oporuke u prisnim prijateljskim odnosima sa tuženikom i njegovom kćerkom, no, iskaz odvjetnice Gorane Roso je potvrdio njihove navode, s time da je odvjetnica pok. Mariju upoznala kao stranku i nema osobne zainteresiranosti za predmet spora niti je ostaviteljicu i njenu obitelj poznavala izvan poslovnog okvira. Posebno je svjedokinja Roso navela i da kada sastavlja oporuku ne želi ulaziti u obiteljske odnose, ali da joj je sama Marija u razgovoru rekla da drugom sinu ne želi ostaviti ništa kao i da želi stan ostaviti unuci " da ne bi slučajno netko drugi raspolagao tim stanom nakon njene smrti " i da joj je unuka Marija pomagala kao nitko drugi.

11. Provedeno je više vještačenja spornog potpisa pok. Marije Mikelić na oporuci od 13. lipnja 2009. god.

11.1. Centar za forenzička vještačenja, istraživanja i ispitivanja "Ivan Vučetić" po vještakinji za rukopise i dokumente Željki Tkalec, u vještstvu dostavljenom 16.02.2015. god. nakon analize spornog kao i nespornih potpisa Marije Mikelić utvrdio je da ostaviteljica nije skriptor spornog potpisa na oporuci, već da je isti krivotvoren imitacijom poznatog uzorka.

11.2. Na prijedlog tuženika određeno je novo, kontrolno vještvo, s time da je pribavljen novi nesporni materijal za usporedbu potpisa pok. Marije Mikelić, između ostalog i preslik stranice iz knjige ovjere potpisa javnog bilježnika Ante Zlokića nakojoj stranici su potpisi pok. Marije pod OV-13015/09, OV-13017/09 i OV-13019/09 od 10.06.2009. Izvornik knjige je kako je javni bilježnik izvijestio u dopisu od 11.05.2018. nemoguće dostaviti, te je pozvao da vještak pristupi u njegov ured radi potrebe uvida.

11.3. U dopuni vještva, po istom vještaku, vještakinja Željka Tkalec ostala je pri mišljenju da Marija Mikelić nije skriptor spornog potpisa, s tim da je naglasila da je neophodno raspolagati isključivo izvornicima predloženih nespornih dokumenata sa potpisom ostaviteljice.

11.4. Obzirom na ove navode sud je inzistirao na pribavi izvornika iz knjige ovjere potpisa javnog bilježnika Ante Zlokića, te je na posljetku isti dostavio OV upisnik za 2009. godinu, od rednog broja 12007 do 13640 .

11.5. Nakon uvida u ovaj dostavljeni materijal Centar za forenzička vještačenja, istraživanja i ispitivanja "Ivan Vučetić" po vještakinji za rukopise i dokumente Željki Tkalac daje drugačiji nalaz i mišljenje, da su spori potpis na oporuci od 13.06.2009. i nesporni potpisi pisani rukom iste osobe.

12. Nakon ovakvog "zaokreta" u nalazu i mišljenju vještaka, potpuno jasno, određeno je novo vještačenje na prijedlog tužitelja i to po vještaku Marijanu Krajini.

13. Vještak je usporedio sporni potpis Marije Mikelić na oporuci od 13. lipnja 2009. sa njeni nespornim potpisima iz 1995., 2005. i 2009. godine među potonjima i onaj u izvorniku knjige ovjere potpisa javnog bilježnika Ante Zlokića pod brojevima OV-1315709, OV-1317/09, OV-1318/09 i OV-1319/09 svi od 10.06.2009. god.

13.1. Vještak je temeljem usporedbe utvrdio sličnosti u općem grafičkom izgledu potpisa, ritmu i dinamici pisanja i nagibu grafema u odnosi na liniju pisanja, dok relevantne razlike nisu utvrđene, te je iznio zaključak da je potpis na oporuci od 13. lipnja 2009. god. pisan rukom Marije Mikelić.

14. Obzirom da je sada i drugi vještak potpis na oporuci utvrdio kao nesporno potpisan od strane Marije Mikelić, a što je jasno, detaljno i stručno obrazložio, nije ostalo dvojbe da bi to uistinu bio potpis pok. Marije Mikelić.

15. Ostalo je za raspraviti je li pok. Marija u vrijeme sastava oporuke bila sposobna za rasuđivanje kod nesporne činjenice da je imala tumor na mozgu koji je malo nakon sastava oporuke operiran.

16. Provedeno je vještačenje po vještacima neurologu dr. Antonu Maroviću i patologu dr. Šimunu Anđelinoviću.

17. Vještak, neurolog dr. Anton Marović upitan da se očituje o oboljenjima pok. Marije Mikelić iz svoje domene, te da li su ista bila takvog značaja da mogu utjecati na njezino psihičko stanje i sposobnost rasuđivanja, navodi u bitnome da je dosta dugo vremena uzimala praxiten (anksiolitik) da je uzimala lijekove protiv masnoće i povremeno lijekove protiv boli. S neurološkog motrišta da se može spomenuti 2006. godina kada je upisano da je i to od strane fizijatra da je inkontinentna, fizijatar je napisao da ima blagu slabost lijevih udova i da se moguće radilo o ishemijskom moždanom udaru. Također je fizijatar naveo dijagnozu psihoorganskog sindroma i dijabetičke polineuropatije. U isto vrijeme neurolog je naveo samo dijagnozu inkontinencije mokraće, polinueropatije (bez specifikacije tipa polineuropatije op. vještaka) i lubosakralnog sindroma. Uže neurološko pitanje je pitanje postavljanja dijagnoza tumora u mozgu zbog kojeg je liječena u neurologiji KBC Split od 20.5.2009. do 26.05.2009. bitno je navesti da je u kliničkom dijelu navedeno da je sada pok. Marija Mikelić pri svijesti kontaktibilna, orijentirana u prostoru i vremenu, samostalno pokretna, očuvane motorike gornjih i donjih udova, bez postojanja evidentirane slabosti bilo lijevih bilo desnih udova. Dobila je odgovarajuću terapiju i otpuštena na kućnu njegu, ponavljam dana 26.5.2009. Dana 15.06.2009. ulazi u neurokirurgiju Rebro gdje biva operirana i otpuštena 6.07.2009. zbog komplikacija će biti liječena u klinici za

unutarnje bolesti od 15.07.2009 do 21.07.2009. na kućnu njegu. Zbog daljnjeg pogoršanja se ponovno liječi u klinici za unutarnje bolesti od 10.8.2009. do 20.8.2009. Umrla je 7.09.2009. kod kuće. Bitno je da u otpusnim pismima, prije potpisivanja oporuke nema nikakvih naznaka o tome da bi sada pok. Marija Mikelić imala takve smetnje zbog kojih ne bi mogla biti svjesna svojih postupaka, odnosno biti nekritična prema sebi i okolini. U kasnijoj fazi radi se o komplikacijama poduzete terapije, prvenstveno kardiološke, predoziranje Varfarinom i sepsom te simptomatskim epileptičkim napadima u okviru sveopćeg tjelesnog urušavanja i u okviru toga pogoršanja poslijeoperacijskog statusa.

17.1. Navodi da dijagnoza psihoorganskog sindroma se najviše upotrebljava za obilježavanje promjena ponašanja, kognicije, razumijevanja, prvenstveno odnosa prema sebi i drugima, koje bi bile posljedica organske bolesti, prvenstveno se misli mozak, prvenstveno mislim posljedica operacija, upala, tumora. Međutim, konkretno dijagnoza je postavljeno 3 godine prije detekcije tumora i može se sa sigurnošću reći da tada tumora nije bilo i da tumor nije utjecao na zdravlje pokojnice. Ovo više što nema apsolutno ikakvog kliničkog nalaza koji bi potvrdio postavljanje ovakve dijagnoza niti su indicirane pretrage koje su dokazale postojanje simptoma.

18. Patolog dr. Šimun Anđelinović naveo je da je kod sada pokojne Marije Mikelić utvrđena dijagnoza benignog tumora ovojnice mozga prije potpisivanja spomenute oporuke. Što se tiče karakteristika ovog benignog tumora smatra da je mogao nastati i duže od dvije godine samo manji tumori ne izazivaju veće simptome ali to je za ovaj predmet nebitno, bitno je da ovaj tumor ne izaziva psihoorganski sindrom, to je sindrom koji je vezan sa pretežno malignim tumorima koji luče toksične tvari, hormone zbog kojih može doći do promjene psihe, u konkretnom slučaju to se nije dogodilo, nije imao značajni impakt na psihi sada pok. Marije Mikelić. Na liječenju u Splitu na neurologiju prije potpisivanja ovog dokumenta i prilikom liječenja na Rebru gdje je primljena 15.6.2009. piše da je imenovana svjesna i da ima uredan psihički status. U tom smislu se može zaključiti da ovaj tumor nije izazvao poremećaj svijesti kod pokojne te da nije doveo do promjene njene svijesti a samim tim i njego ponašanje. Zaključno navodi da je suglasan sa kolegom neurologom da prema med. dokumentaciji nema objektivnih nalaza koji upućuju na bilo koji oblik suženja svijesti a samim tim i mogućnost zaključivanja i odlučivanja. Upitan smatra li da je dr. Dujišin pogriješio sa dijagnozom psihoorganskog sindroma 2006. odgovara da ne misli da je pogriješio samo smatram da se radilo o početnom a blagom obliku psihoorganskog sindroma kojeg i on sam nije shvatio uznemiravajuće te nije uputio sada pokojnu na daljnje pretrage, a što bi bilo medicinski opravdano i nužno

19. Provedeno je vještačenje temeljem raspoložive pisane medicinske dokumentacije po vještaku za psihijatriju, mag. dr. med. Žani Kralj, međutim, kako Žana Kralj nije mogla dati i usmeni nalaz i mišljenje pred sudom, odnosno biti usmeno saslušana jer više nije vještak, odnosno zbog svojih osobnih i zdravstvenih razloga nije mogla biti saslušana, to je na prijedlog tužitelja određeno novo vještačenje po drugom vještaku psihijatru, dr. Sanji Batina.

19.1. Vještakinja je u vrlo detaljnom i iscrpnom vještvu, uvidom u sudski spis i medicinsku dokumentaciju iz sudskog spisa kao i uvidom u preslik originalnog zdravstvenog stanja kao i elektronički ispis istog u bitnom dala mišljenje da sada pok. Marija Mikelić za vrijeme potpisivanja predmetne Oporuke nije pokazivala znakove nekog psihičkog poremećaja koji bi doveo u pitanje njenu sposobnost rasuđivanja. Dakle nema naznaka da je pok. Marija Mikelić potpisala Oporuku pod utjecajem psihopatoloških fenomena nego ga je sačinila u skladu sa svojim realnim stavovima prema osobama koje ju okružuju. Sada pok. Marija Mikelić je imala somatske (tjelesne) smetnje. Liječila se zbog povišenog krvnog tlaka, povišenih vrijednosti masnoda, propisivani su joj lijekovi za želučane tegobe, i antireumatici protiv bolova. Nisu evidentirane nikakve dijagnoze s naslova psihijatrijske specijalnosti.

19.2. Navodi se dalje u nalazu i mišljenju : "Sukladno navedenom, do sada raspoloživi medicinski podaci daju dovoljno osnova da se može zaključiti da je pok. Marija Mikelić **tempora acta** (u vrijeme kada je **vlastoručno potpisala** Oporuku 13.06.2009., bila sposobna shvatiti značenje i učinke predmetne oporuke, a potom i uvažavajući želju sada pok. ostaviteljice koja je u svim segmentima kojima se sa psihijatrijske struke promatra i vještači oporučna sposobnost imala očuvanu sposobnost razumijevanja i oblikovanja svoje volje pri potpisivanju predmetne oporuke. Sada pok. Marija Mikelić je imala očuvan uvid kakav građanskopravni posao poduzima, znala je što radi, shvaćala je smisao i značenje kao i posljedice takve radnje, znala je opseg i vrijednost imovine kojom raspolaže, kao i to da je znala kome ostavlja . Naime pok ostaviteljica je u potpunosti pravno i stvarno shvatila i upravljala svojim postupcima. Mišljenja sam da sada pok. Marija Mikelić za vrijeme vlastoručnog i potpisivanja Oporuke dana 13.06.2029., nije pokazivala znakove psihičkog poremećaja koji bi doveo u pitanje njenu sposobnost rasuđivanja i bila je svjesna što potpisuje.

Pok. Marija Mikelić je u potpunosti pravno i stvarno shvatila značenje svoga postupanja i ona je prema pravilnom svom shvađanju i postupala odnosno upravljala svojim postupcima.

Kao što je pok. Marija Mikelić tempora acta bila sposobna shvatiti značenje i učinke predmetne oporuke, isto tako je bila sposobna shvatiti i spoznati, odnosno bila je kadra stvoriti jasan sud te djelovati na temelju svoga suda, te je donijela svoju osobnu slobodnu odluku.

Dakle nema relevantnih medicinskih dokaza da je pok. Marija Mikelić navedeno pismeno potpisala pod utjecajem psihopatoloških fenomena, nego je sačinjen i potvrđen u skladu sa njenim realnim stavovima prema osobama koje je okružuju.

Pok. Maja Mikelić je tempora acta bila sposobna spoznati pravno značenje Oporuke, te se pri vlastoručnom potpisivanju Oporuke vodila normalnim rasuđivanjem, odnosno pravilno je shvaćala značenje (pravno i stvarno) svojeg postupanja, i prema tom pravilnom shvaćanju je postupala, odnosno upravljala svojim postupcima.

Shodno tome mišljenja sam da je pok. Marija Mikelić tempore acta bila sposobna da shvati stvarno i pravno značenje svoga postupanja. "

19. 3. Zaključno navodi da Do sada raspoloživi podaci daju dovoljno osnova da se može zaključiti da je sada pok. Marija Mikelić tempora acta bila sposobna shvatiti značenje i učinke predmetne Oporuke.

20. Stranke nisu imale primjedbi na vještvo vještaka za psihijatriju dr. Sanje Batina.

21. Vještaci Marović I Anđelinović su iskazivali suglasno, detaljno, stručno i jasno, a posebnih prigovora nisu imale ni stranke. Iz njihovih iskaza nedvojbeno proizlazi da benigni tumor kojeg je ostaviteljica imala na mozgu (i kasnije operirala) u trenutku potpisivanja sporne oporuke, nije niti malo mogao utjecati na njenu sposobnost za rasuđivanje, te da je ista bila svjesna svojih radnji i u stanju raspolagati svojom imovinom, odnosno shvatiti značaj poduzetih radnji. Isto je u konačnici potvrdilo i psihijatrijsko vještvo dr. Sanje Batina.

22. Obzirom na navedeno tužbeni zahtjev u točki I. za utvrđenjem pravne nevaljanosti oporuke pok. Marije Mikelić od 13.06.2009. god. nije osnovan.

23. U pogledu zahtjeva iz točke III. da u sastav ostavinske imovine pok. Marije Mikelić ulaze određene pokretne i to Dvije umjetničke slike autorice Cate Dujšin Ribar, Zlatni lanac s medaljonom, 3 zlatna dukata od 40 grama, 9 malih zlatnih dukata te ostali zlatni nakit u vrijednosti 1/2 kg zlata, pa i u pogledu novčanih iznosa od 117.000,00 EUR-a, kunske protuvrijednosti, koji je ostvaren prodajom nekretnine položene u Solinu-predio Japirko i iznosa od 90.000,00 EUR-a, kunske protuvrijednosti, koji je ostvaren prodajom nekretnine položene u Solinu-predio Japirko kupcu Mariu Bagiće, u nastavku postupka saslušane su stranke i svjedoci, te pregledana adekvatna dokumentacija u spisu.

24. Tužitelj u svom iskazu u pogledu novčanih iznosa za koje se traži da ulaze u ostavinu pok. Marije Mikelić navodi:

" Na pitanje suda što može reći u vezi novčanih iznosa koje navodi u tužbi, odgovara iznos od 117 000 € je majka dobila prodajom zemlje u Solinu, poduzeću Coca cola i to je bilo 2007., čini mi se i taj iznos je isplaćen na majčin račun, međutim brat Miro je imao punomoći po njenim računima i on je uzimao novce i raspolagao istima. Što se tiče iznosa od 90 000 € majka je bila vlasnica zemlje u Solinu za 1/6 sa svojim rođacima. Tu je zemlju prodao brat Miro i to prijatelju mog sina tako što je navodno pribavio punomoći od svih vlasnika i kupac je isplatio Miru na račun novac, a on je istog trebao podijeliti suvlasnicima prema njihovim udjelima. Od toga je dao jedino 13 300 € Mikelić Peri i Rajki i drugih 13 300€ Mikelić Ivni.

Na pitanje suda da li je ovih 90 000€ bio isplaćen na račun majke ili na račun Mira, odgovara nisam siguran na čiji račun je izvršena isplata, ali znam da je Miro imao

punomoći od svih suvlasnika i da je on vodio sve te poslove, na pitanje navodi da je ova prodaja bila 2007. ili 2008. godine te dodaje da je Miro tim novcima spašavao svoj kredit kojeg je uzeo na iznos od 150 000€."

24.1. Također navodi da on nije imao punomoć na majčine račune u banci, već brat, tuženik koji je za majku odlazio podići novac i davao joj za podmirivanje njenih potreba, a da majka nije izlazila iz kuže, većinom novca da je raspolagao tuženik, kao i da ne zna koliki je iznos novca majka imala u času smrti na računu, ali da misli da nije imala ništa jer je brat, tuženik sve podigao s njenog računa.

25. Tuženik u svom iskazu u pogledu ovih novčanih sredstava navodi:

" Na pitanje suda da li je majka za života na svom računu na banci imala veći iznos novaca i od čega je taj novac, odgovara imala je „u zadnju“ 70 000€. Ja sam imao punomoć na njezin račun. Jednog dana mi je majka rekla da bi taj novac htjela dati mom bratu jer da njemu treba pomoć, ja sam se s tim složio, ali kada sam shvatio da bi mu ona dala čitav iznos predložio sam majci da taj iznos podijeli nama dvojici i da svaki dobije 35 000€ s čime se majka složila i bratu je dala 35 000€, drugih 35 000€ je dala meni sve kešu. Kada me pitate ovih 70 000€ je majka dobila prodajom zemlje, ne sjećam se koje, svakako ona je za prodaju zemlje dobila više novaca, ali je na kraju ostalo th 70 000€ koje je ona podijelila nama. Kada me pitate što je bilo s tim ostatkom novca, taj novac je trošila moja majka, ali dobar dio je dala nevjesti, bratovoj supruzi koja je od nje stalno izvlačila novaca govoreći da joj treba za razne stvari njoj i bratu mi."

26. U pogledu potraživanih novčanih iznosa proizlazi iz iskaza samog tužitelja da su dobiveni prodajom nekretnina kojih je ostaviteljica bila vlasnica odnosno suvlasnica i to godinu do dvije prije njene smrti, no ne dostavlja pisne dokaze o tome, a treba uzeti u obzir i da je ostaviteljica mogla barem dio primljene kupoprodajne cijene potrošiti za života ili na neki način njime raspolagati, te istog ne bi imala u trenutku smrti, a u ostavinsku imovinu ulazi sva imovina koju ostaviteljima u vlasništvu u času smrti.

26.1. Sud je pribavio ispis prometa po tekućem računu pok. Marije Mikelić od dana otvaranja računa, od Raiffeisen banke, dakle od 03.11.2006. do 03.04.2019., s tim da je ista obavijestila i da je opunomoćenik po navedenom računu bio tuženik.

26.2. Na kartici prometa po računu vidljiva je uplata od strne Grada Solina na iznos od 85.665,26 kuna, dana 10.12.2007. godine, nakon toga slijedi podizanje manjih iznosa novca, te ponovno veća uplata od strane Grada Solina 07.10.2008. na iznos od 749.598,59 kuna, nakon čega slijede manje i veće isplate. Niti jednoj od ovih uplata ne vidi se svrha uplate već samo uplatitelj Grad Solin. Ovi iznosi su podizani sa banke sve do 01.01.2009. god. , kada ostaje iznos od 52,00 kuna, ka kasnije slijede samo uplate iznosa mirovine/invalidnine od 3.700,00 kuna. Dakle, do trenutka smrti 07.09.2009. pok. Marija Mikelić na računu je imala 3.750,02 kune, od čega joj je mirovina od 3.701,98 kuna uplaćena dva dana prije smrti.

26.3. Tužitelj nije dostavio dokaze na okolnosti ikakve prodaje nekretnina od strane pok. Marije Mikelić, a niti dokaze da je ista bila vlasnica nekretnina u Solinu, predio Japirko, niti da su prodane za u tužbi navedene iznose, da je jedna nekretnina prodana Mariu Bagiću. Iznosi sa tekućeg računa ostaviteljice uplaćeni su od Grada Solina, svakako, a ne od fizičke osobe Maria Bagića, uplaćeni su dvije godine i godinu prije smrti ostaviteljice, pa u nedostatku drugih dokaza samo stanje računa ostaviteljice nije dovoljan dokaz da bi sud zaključio da neki iznosi eura koje u tužbi navodi tužitelj predstavljaju one iznose u kunama koje je Grad Solin uplatio ostaviteljici i da se ti iznosi odnose na kupoprodajnu cijenu nekih (a ni sam tužitelj nije naveo zemljišnoknjižne oznake) prodanih nekretnina.

26.4. Još je za dodati da je oporukom, a za koju sud nalazi da je valjana, ostaviteljica raspolagala potraživanjima koja bi ostvarila u predmetima povrata po Zakonu o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, u postupcima koji se vode pred Uredom državne uprave u Ispostavama Trogir i Solin i Split, te da je sva ta potraživanja kao i pravo na naknadu ako bi je dobila ostavila sinu Mirku Mikeliću, tuženiku. Dakle, kako su uplate po računu ostaviteljice navedene u točki 26.2. učinjene od strane Grada Solina, zaključak je da se radi baš o uplatama s osnove naknade za oduzetu imovinu, a svakako iste bi slijedom oporuke pok. Marije pripale tuženiku.

27. U pogledu umjetničkih slika slikarice Cate Dujšin tužitelj je naveo: "Što se tiče umjetničkih slika Cate Dujšin, ona je nama bila rodica i u majčinom stanu u hodniku su visile dvoje velike slike, svaka vrijedi između 10-20 000 €. Imala je majka i malih njenih slika jer joj je ona to poklanjala, ali njih nisam ni spominjao."

27.1. Tuženik u odnosu na ove umjetničke slike navodi: "Moja mama je imala umjetničke slike od Cate Dujšin koja je naša daljnja rodica, ona je i meni poklonila jednu svoju sliku s posvetom, za moje vjenčanje a tako ih je poklanjala i mami. Kada me pitate mogu li se sjetiti da su u hodniku maminog stana visile Catine slike i gdje u završile, toga se ne mogu sjetiti."

28. U pogledu zlatnine i dukata tužitelj navodi: "Što se tiče navedene zlatnine točno mi je poznata ista jer je majka prije nego je išla na operaciju, vakumirala u tri kesice zlato i to u svakoj kesici je bio po jedan veliki dukat, tri srednja dukata i puno malih zlatnih dukata i razni nakit od zlata. I rekla mi je da u svakoj kesici se nalaz isto pad a otvorim bilo koju i pogledam što sam i učinio i pomogao sam joj vakumirati tu jednu kesicu, i rekla da će po jednu kesicu dobit moji sinovi Ivan i Petar i sin tuženika Roko. Nedavno mi je sin Ivan rekao da mu je Roko donio jedan veliki zlatni dukat i rekao da to šalje njegov otac njemu od pok. babe jer da je on to zaslužio obzirom da je bio stalo uz babu a Petar da neće dobiti jer se on stalno svađao s Mirom.", te "Majka je još imala zlatni lanac s medaljonom i zlatni broš koji nisu bili u ovim kesicama."

28.1. Tuženik je u vezi zlata naveo: "...imala je nešto zlata ali je to sve za života razdijelila, to zlato i nakit je još donosio moj djed majčin otac kada je radio u Americi, ali sada ne mogu točno precizirati što je tu sve točno bilo, moja nevesta, bratova žena je posebno bila „guloza“ na zlato i primijetio sam da je dosta tog nakita završilo od nje." Dalje: " Na pitanje pun. tužitelja jeste li lani jedan zlatnik dali svom sinu roku da ga da svom rođaku odnosno vašem nećaku Ivanu, dogovara ne, to je njemu dala baba, odnosno pok. baka dala je mom sinu Roku zlatnik, ne znam ni kada ni gdje. Ja sam prije par dana tek čuo da je Roko zlatnik dao Ivanu."

29. U pogledu zlatnine posebno zlatnih dukata saslušani su kao svjedoci Roko Mikelić, Ivan Mikelić i Marija Ivković (ranije Mikelić), svi unuci sada pok. Marije Mikelić.

29.1. Svjedok Roko Mikelić, sin tuženika i nećak tužitelja naveo je: "Godinu prije smrti, meni je baka kada sam bio kod nje, iz kutije za naočale izvadila 1 dukat i dala mi i rekla je da to dam mom rođaku Ivanu za 18. rođendan. U to vrijeme Ivan je imao 14 godina, ali ni on ni njegovi otac i majka nisu posjećivali baku zbog narušenih odnosa. U to vrijeme također između, mene i oca i sestre također su bili narušeni odnosi sa očevim bratom Srđanom i njegovom obitelji, ali vjerujem da je baka meni to dala računajući da ću ja ispuniti njenu želju. U to vrijeme ja sam imao 18 godina. Kada me pitate je li meni baka za 18. rođ. dala dukat mogu reći da nije već sam od nje dobio tortu. Ovaj dukat ja Ivanu nisam odmah dao, odnosno nisam mu ga dao nikada je napunio 18 jer su odnosi među nama tada bili jako loši, nismo uopće komunicirali. Mislim da je on napunio 18 godina 2012. godine"... Tek pred nekih godinu dana Ivan i njegova majka su me počeli pozdravljati, kimnuo bi mi glavom u prolazu ili u kafiću gdje oboje pijemo kavu. Tada sam odlučio ispoštovati bakinu želju i dao sam Ivanu onaj dukat . Rekao sam mu da mu je to poklon od bake."

29.1.1. U pogledu vakumiranih kesica sa zlatnim nakitom naveo je da ne zna za njih, nije ništa takvo od bake ni dobio ni vidio.

29.2. Svjedok Ivan Mikelić, sin tužitelja i nećak tuženika naveo je da ga je jednom dok je hodao ulicom susreo rođak Roko, koji je potom izašao iz automobila, izvadio u bijelom omotu jedan dukat kojeg mu je tada dao. Rekao je da je bila bakina želja da ja dobije taj dukat, a da Petar nije dobio jer nije zaslužio te da je taj dukat cijelo vrijeme bio kod njega te da mu ga sada daje. Ovaj je uzeo omotnicu i razišli su se.

29.2.1. Dalje još navodi. " Inače, baka je par noći prije odlaska na operaciju u Zagreb 2009., a ja sam tada imao 16 godina i posjećivao sam baku, meni kazala da ima 3 vakumirane vrećice u kojim a se nalazi obiteljska zlatnina i dukati i da ih je namijenila za nas 3 muška unuka, mene brata mi Petra i rođaka Roka. Rekla je da se to nalazi u sobi u ormariću gdje je držala zlato, ali mi tada to nije pokazala, ja sam tada imao 16 godina. međutim od svega toga na kraju sam dobio samo ovaj dukat. Kada me pitate što je bilo s te 3 vrećice, koliko znam završile su kod strica."

30. Isto tako svjedokinja Marija Ivković rođ. Mikelić sestra Roka Mikelića je iskazala da joj je brat nedavno rekao da je jedan dukat u ljeto 2024. dao rođaku Ivanu. Da bi baka ostavila neke dukate unucima ili vrećice sa zlatninom to da joj nije poznato. Dalje navodi: "Kada me pitate je li baka imala zlatnog nakita za života mogu reći da je imala ranije i nosila neki nakit, ali zadnjih godinu dana kad je živjela sa mnom nije imala nakit niti ga je nosila a što je završilo s njenim zlatom odnosno nakitom ja ne znam. Kada me pitate sjećam se zapravo da je baka samo nosila veru, ne sjećam se nikakve ogrlice ili broš, toga se ne sjećam da je imala."

31. Osim u pogledu ovog jednog dukata kojeg je Roko dao rođaku Ivanu, kojeg bi mu baka namijenila, u pogledu sve ostale zlatnine iskazi se razlikuju. Naime jasno je da svaki svjedok iskazuje u korist one stranke čiji je sin jer su osobno involvirani u postupak.

32. Sukladno članku 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode ili dokaze protivnika, dok članak 221.a propisuje ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o dokazu. Pretpostavke za primjenu pravila o teretu dokazivanje ispunjene su tek kad sud izvede i u skladu s člankom 8. ZPP-a ocijeni dokaze koje je stranka (na kojoj je teret dokaza) predložila radi utvrđenja odlučne činjenice.

32.1. Konkretno tužitelj je bio dužan dokazati da bi u ostavinu pok. Marije Mikelić ulazila točno određena zlatnina, konkretan zlatni nakit i dukati, kao i umjetničke slike slikarice Cate Dujšin Ribar, a što nije učinio.

33. Također u pogledu slika i zlata tužbeni zahtjev nije preciziran, jer se ne navodio koje konkretne slike, kojih motiva, koje veličina, naziva...ove slikarice bi ulazile u ostavinu pok. Marije Mikelić, a isto tako ni zlatni nakit nije precizno opisan, već je naveden kao "zlatni lanac s medaljonom", iz čega se ne zna ni koje dužine ni koje debljine je lanac, niti kakav je medaljon, koje veličine, motiva, težine u pitanju, a da ne govorimo o kartaži zlatnine, dok "ostali zlatni nakit u vrijednosti ½ kg zlata" ponovno je potpuno neodređeno. Isto bi bilo i sa dukatima jer se samo za 3 dukata navodi gramaža od 40 grama, ali opet se ne zna o kojem stupnju čistoće zlata se radi, dok se za 9 malih dukata na navodi ni veličina, ni težina, ni čistoća.

34. Slijedom svega navedenog tužbeni zahtjev je neosnovan, te je odlučeno kao u izreci presude.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. i 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika. Sukladno odredbi Tbr. 52 st. 3. OT, (NN br. 138/23 o d17.11.2023.) kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka.

28. 1. Tuženiku su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to: za sastav odgovora na tužbu, sastav obrazloženih podnesaka od 05.10.2016. i 21.11.2025. po 250 bodova, za sastav neobrazloženih podnesaka od 22.10.2018., 09.08.2024. i 20.11.2024. po 62,5 bodova, za zastupanje na ročištima od 19.11.2013., 12.02.2014., 04.06.2014., 30.10.2014., 13.05.2015., 10.11.2016., 25.01.2017., 05.07.2017., 13.07.2017., 05.07.2018., 13.11.2018., 18.03.2019., 14.10.2020., 03.11.2020., 17.03.2021., 28.04.2021., 14.09.2021., 17.11.2021., 10.02.2022., 31.03.2022., 29.06.2022., 19.09.2022., 17.10.2023., 28.11.2024., 05.03.2025., 09.05.2025., 06.11.2025. i 11.03.2026. sve po 250 bodova, ukupno 7.937,5 bodova, što pomnoženo sa 2,00 eura daje 15.875,00 Eura, pa je odlučeno kao u izreci.

U Splitu, 22. travnja 2026.

SUTKINJA
Maja Vukmir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana objave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste (čl. 335. ZPP-a). Presuda će biti istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče suda osam dana, računajući od dana kada je održano ročište za objavu. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335 ZPP-a).

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30886-feac9**

Kontrolni broj: **098ed-314ca-f2a92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.